N°. 77. A°. 1833.



DONDERDAG DEN 26sten SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 21 *September* 1833.

(39021) Alzoo ALFRED JACQUES HENRIJ BERTHOUD, als Eigenaar van de Plantaadje *Kleinslust*, gelegen binnen deze Kolonie, zich bij rekeste tot den Gouverneur Generaal heeft gewendt, met verzoek om de Slaven ROSALINA en BETJE en haar Kind ALBERT, van voornoemde Plantaadje af- en op den privé-naam van den rekestrant over te schrijven, en daarentegen de aan hem in privé toebehoorende Slaven FORTUNATO, TJA en JAMES, af- en op den naam der Plantaadje *Kleinslust* over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 20 Julij.

Bij de Hanoversche Armee, waar alles wat tot de Krijgswetenschap betrekking heeft, met de meeste zorg onderzocht wordt, zijn *proeven* genomen met slag-geweren (*à percussion*); de uitslag derzelven is door Kapitein *Hauburgo* aan het Publiek medegedeeld; wij nemen het volgende daaruit over:

»Er zijn aan ieder infanterie-regement 40 slag-geweren uitgedeeld. Het doel der proeven was, om te onderzoeken of de slag-geweren, met patronen geladen, aan alle vereischten van den velddienst konden beantwoorden, en om een zeker getal slaggeweren tegen een gelijk getal geweren met steensloten van de beste soort, te gelijker tijd en onder dezelfde omstandigheden, welke zich in het veld kunnen voordoen.

Op 340 slag-geweren, bij een verbruik van 27000 patronen, hebben 21 zundkapjes en 72 patronen geweigerd, te zamen 93; terwijl van hetzelfde getal geweren met steensloten, bij een gelijk getal schoten, 1448 petronen en 378 maal de sloten weigerden, te zamen 1826.

De proef was daarmede niet geëindigd: men wilde ook de uitwerking leeren kennen van ieder soort van geweer, door dezelve aan een zeer levendig vuur te onderwerpen zonder ze schoon te maken. In 11 afdeelingen, bevond men dat er op 22 slaggeweren, onder het doen van 11000 schoten, 6 zundkapjes en 8 patronen geweigerd hadden, te zamen 14; terwijl in een gelijk getal afdeelingen, die van geweren met steensloten voorzien waren, en insgelijks 11000 schoten deden, 599 patronen en 207 geweigerd hadden, te zamen 806.

Men nam nog andere proeven, hetzij door de geweren aan eene aanhoudende regen bloot te stellen, hetzij door de slotplaat nat te maken, ja zelfs door eenen droppel in het laadgat te doen dringen. Men bevond dat het slag-geweer aan den infanterist, ook wanneer hij met het slechtste weder en eenen aanhoudenden regen te worstelen had, de zekerheid verschafte dat hij ter zijner verdediging altijd op zijn wapen konde rekenen, terwijl, bij het gebruik van een steenslot, de meest mogelijke voorzorgen hem die zekerheid nimmer konden geven.«

Volgens den *Constitutionnel*, is de aandacht van den Maarschalk *Soult* ten uiterste getroffen door de voordeelen van dit stelsel: hij zoude dan ook eene laatste en uitgestrekte proefneming bevolen hebben.

En zoo is de wapening der troepen op het punt van eenen ommekeer te ondergaan, waarvan men geene vroegere voorbeelden zoude kunnen aanwijzen, dan uit de tijden toen het buskruid en het gebruik van vuurwapens bij de krijgsmagt ingevoerd, het geweerschot en eindelijk de bajonet uitgevonden werd, welke in de laatste oorlogen eene zoo groote rol gespeeld heeft.

Men schrijft van den *Mein*, dd. 30 Junij jl. het volgende:

Ten bewijze van de deelneming die het grootsche en gewis met den geest onzer verlichte eeuw overeenstemmende en verdienstvolle plan om den vernuftigen uitvinder der Boekdrukkunst *Gutenberg*, een waardig gedenkteeken op te rigten, in alle landen van Europa vindt (*), kunnen de vele reeds ingekomen geldelijke bijdragen strekken. Ten gevolge van de ijverige bemoeijingen van den Hofraad *Starkloff*, zijn door deze stad reeds 400 fl. bijgedragen. Een Engelschman te Bristol zond 5 Guinjes; 300 fl. zijn door een ongenoemd persoon van hoogen rang ingezonden. De Boekhandelaars te Leipzig hebben 463 fl. overgemaakt. — De onderneming mag zich dus in eenen gewenschten voortgang verheugen, en zal voorzeker een sieraad der stad Mentz worden. Ook het werkzame Kunstenaarsgenootschap te Mentz ondersteunt de onderneming op het krachtigst. Hetzelve heeft reeds alleen 1500 fl. bijgedragen.

Van Madrid heeft men alhier berigten ontvangen tot den 28 Junij jl.; welke een verslag geven van de op dien dag volvoerde plegtigheid der *Jura*, waarbij de Prinsen, de Grandes, de Geestelijkheid en de Cortes van Spanje den eed van getrouwheid aan de jonge Prinses der Asturiën, Ferdinands dochter, hebben afgelegd. De Koning en Koningin, vergezeld door de Prinses, die door hare voedster op de armen werd gedragen, kwamen des voormiddags aan de kerk van het koninglijk klooster van *San Geronimo* aan; de straten, welke zij doortogen, waren met loofkransen en draperiën versierd, en de uithangborden der winkels en andere teekenen van handelsbedrijf, zorgvuldig achter zijden behangselen verborgen.

De plegtigheid begon met het vieren eener mis, waarna de Koning, de Koningin en de Prinses, zich gedurende een half uur in de Sacristy vervoegden. Bij hunne terugkomst van daar, werd in het *Veni Creator* gezongen, waarna de Patriarch tot het waarnemen der eedafleggingen overging. Na den eed afgelegd te hebben, naderden zij tot den Koning op, en beide hunne handen in de zijne leggende, droegen zij hem hunne hulde op, de gelofte afleggende, zich overeenkomstig de bepalingen van den eed te zullen gedragen. Daarop kusten zij de handen des Konings, der Koningin en der jonge Prinses. Dezelfde plegtigheid werd door de digniteitsissen der kerk, door de Grandes van Spanje en door de leden der Cortes herhaald. De Infante wordt gezegd, door de veelmalige herhalingen van het kussen harer hand zoo zeer verschrikt te zijn geworden, dat zij gedurig in geschrei uitbarstte en alleenlijk door eene milde toediening van suikergoed kon worden te vrede gesteld, waardoor eindelijk de harmonie werd hersteld. De plegtigheid duurde ongeveer vier uren, en liep zonder eenige orde-stoorenis ten einde. Des avonds werden in de stad vele luisterrijke vuurwerken afgestoken, en een der pleinen van het Paleis was ter eere der plegtigheid met *gas* verlicht. De afgevaardigden waren ten getale van 76 tegenwoordig, die door 38 der voornaamste Spaansche Steden waren afgezonden. Het protest van het Napelsche Hof tegen de regten der jonge Prinses op de Kroon van Spanje, kwam er wel wat leelijk in, edoch, met uitzondering van den Napelschen Zaakgelastigde, zijn, zegt men, de Ministers van alle de overige Europesche Hoven bij de voorzegde plegtigheid tegenwoordig geweest.

Een brief uit Perugia, meldt het volgende: Op bekomen berigt dat in zeker huis alhier revolutionnaire plannen en papieren bewaard werden, vaardigde de Politie, II. eenen Regter van Instructie met eenen Notaris Karabiniers derwaarts af, doch ter naauwernood hadden deze zich van de papieren enz. meester gemaakt, of ettelijke honderden forsch gespierde revolutie-mannen namen den Notaris de papieren af welke zij verscheurden, gaven aan eenigen der Karabiniers een goed pak slagen en kwetsten den hen aanvoerenden Onder-Officier doodelijk. De Regter van Instructie, Graaf *Fenelli*, heeft alleenlijk door eenen sprong uit het venster zich kunnen redden. De troepen waren geheel-en-al onvoorbereid, daar men vooraf hun van niets had kennis gegeven, en werd alzoo de openbare rust niets gestoord. Terstond hierop is uit Rome een ander troepenkorps naar Perugia afgezonden, onder eenen Bevelhebber die met de uitgestrekste volmagt is toegerust; de eerste gezagvoerder werd terug geroepen en de Politie geschorst. De nieuwe Kommandant deed een gedeelte zijner troepen ter stad binnenrukken, terwijl de overige manschap buiten dezelve gekampeerd; toen men echter ontwaardde dat alles in rust bleef, trok hij met de rest der troepen de stad binnen, ter zelfder tijd dat het overige garnisoen door de andere poort dezelve uitmarcheerde.

Volgens het dagblad der beide Siciliën, is men te Napels op het spoor gekomen van eene door de *infame Propoganda* daargestelde zamenzwering, waarbij onder anderen een Officier benevens vier of zes Onder-Officieren het plan opgevat hadden, den Koning der beide Siciliën te vermoorden. Door een toeval, waarin de vinger Gods duidelijk te zien was, was het komplot ontdekt; twee der zamengezworenen zouden daarop getracht hebben, zich van kant te maken, door hunne pistolen op elkander

(*) Bij voorbeeld, ook in het Vaderland van LAURENS KOSTER.

af te schieten; waarop de ééne gedood, de andere zwaar gewond werd; de overige medepligtigen zijn in handen der Justitie.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 19 Junij.

De Graaf *Pozzo di Borgo* heeft gisteren aan den Minister van Buitenlandsche Zaken eene Nota van het Russische Kabinet overhandigd, tot welke de Hoven van Beijeren en Pruissen hunne toestemming gegeven hebben; zij betreft Duitschlands aangelegenheden en bestaat in eene soort van Politie-Reglement om de Duitsche State. te vrijwaren tegen den overdreven vrijheidszin die in dezelven smeult, en voorts in eene soort van wederzijdsche verzekering der onderscheidene hoven onderling. Rusland vraagt het herstel der regterlijke censuur, en het aanwenden der versterkte kasteelen van Meintz en Ehrenbreitstein ter kerkering van wegen politieke vergrijpen veroordeelde personen, aan welke, even als aan alle van liberalismus verdachte lieden, de Mogendheden zich verbinden eene wijkplaats te ontzeggen. De Hertog *van Broglie* schijnt door den inhoud dezer Nota zeer ontstemd te zijn.

De oplettendheid van ons Hof is thans naar de zijde van Sardinie gerigt, alwaar de inlandsche gebeurtenissen en de hooge diplomatische beraadslagingen de stelling van Koning *Karel Albert* zeer bedenkelijk maken. Wel is waar, de geruchten van nieuwe onlusten, die te Turijn zouden zijn uitgebarsten, zijn van allen grond ontbloot, doch de jongst van daar ontvangen brieven melden, dat er van dien kant in de bevolking en in het leger eenige gemoederen-gisting heerscht. Men heeft gezegd dat de Koning van Sardiniën met het Hof van Weenen in onderhandeling was om in zijne staten Oostenrijksche hulptroepen te ontvangen; het schijnt echter dat, sedert Vorst *Metternich* zijne aanspraken op de Provincie van Novara heeft voorgebragt, het Turiner gouvernement zich weinig genegen toont om in deszelfs Staten Oostenrijksche troepen te ontvangen. Men verzekert dat sedert dat tijdstip het Sardinische gouvernement zich aan Frankrijk heeft gewend, met verzoek dat het Kabinet van Parijs aan hetzelve troepen overzond om de rust te herstellen. Het Fransche Ministerie is jegens den Sardinischen Koning zoo beleefd geweest, hem de bescheiden over te zenden van al wat gestrekt heeft om de zamenzwering te verijdelen, die op het punt stond in zijn land uit te barsten, dat het geenszins bevreemdend is het Kabinet van Turin thans in gunstiger stemming jegens het Julij-Gouvernement te zien verkeeren.

Intusschen blijft er ééne moeijelijkheid uit den weg te ruimen, alvorens onze troepen over de Alpen te doen trekken. In de eerste plaats dacht men de tegenverklaringen van het Weener Hof, en voorts zoude men gaarne vermijden, tot eenen dergelijken maatregel over te gaan, zoo lang nog de Russische troepen niet in Rusland zijn teruggekeerd.

Zoo als het schijnt, wordt er gehandeld wegens het in observatie houden van de bewegingen der Oostenrijksche troepen.

Men meldt uit Karlsruhe: Bij de discussiën, in de Tweede Kamer der Standen, in hare Zitting, over het ontwerp van wet nopens het verminderen van den prijs van het Zout, enz., zeiden de afgevaardige *Welcker* en anderen, dat de omstandigheden van dien aard waren, dat spoedig eene nieuwe uitnoodiging komen zoude, om ons, met afschaffing van ons geheel tolstelsel, aan een tolstelsel met zeer verhoogde bepalingen aan te sluiten. Zij vreesden, dat de tegenwoordige maatregel slechts eene voorbereiding tot dien tap zoude zijn; zij waren geenszins vijandig gezind tegen eenigen anderen maatregel; zij eerbiedigen veeleer de groote en sterke gronden, die ons tot eene wellig uitgebreide handel- en tolvereeniging met andere Duitsche Staten noopten.

MENGELINGEN.

EEN VERSCHRIKKELIJKE STORM.

Verlies van tien schepen van Blackpool.

Deze plaats werdt ll. door den hevigsten storm bezocht, die hier ooit gezien is. Dingsdag avond begon de storm met eene verschrikkelijke woede, en duurde zonder tusschenpozing voort tot Woensdag avond. Tien schepen zijn de prooi geworden van dit verwoestende element; bij negen derzelve verloor gelukkig niemand het leven, doch het tiende verdween eensklaps en verging met alles wat zich aan boord bevond. Het zijn de volgende schepen, welke vergaan zijn: De brik *de Hoop*, met ballast, van Liverpool naar Noord-Amerika; *de Martha*, van Limmerik naar Blackpool bestemd, met zout, een volkomen wrak; een schip van Liverpool, met steenkolen geladen, strandde, maar had zoo veel geleden, dat het niet meer twijfelachtig is of hetzelve zal een volkomen wrak worden; eene groote vischboot, Kapt. J. RIMMER, van Southport, geheel aan stukken; de sloep *Elisabeth*, van Annan, van Liverpool naar het oostelijk gedeelte van Schotland bestemd, met zout. De achtersteven van een schip, *D. E. E.* gemerkt, haven van Belfast en eene boot, waarvan het achtersteven gemerkt is: Donongbadee, Andwe, Smirk, zijn opgevischt, waarvan het schip vermoedelijk op deze kust is gestrand; een Italiaansch schip bij Litham, geladen met ijzer, werd verwacht dat aan stukken zoude worden geslagen, doch het scheepsvolk was gered; nog een schip zonk, nadat de ekwipagie, met uitzondering van een man, gered werd.

Te 4 ure werd van den oever eene boot opgemerkt, welke ieder oogenblik dreigde aan stukken te zullen slaan; op het tijdstip dat de zee reusachtig hoog was, landde deze boot en het volk, dat zich op dezelve bevond, ontkwam. Het was eene kleine Iersche boot, door twee lieden bemand, die eene lading aardappelen van de eene plaats naar de andere voerde, toen dezelve met geweld naar zee werd gedreven, en geheel aan wind en golven werd overgelaten, zonder te weten waarheen. Hoe deze boot den storm van Dingsdag en Woensdag heeft kunnen uithouden, baart algemeene verwondering. Er hebben zeker nog meer ongevallen op de kust plaats gehad; doch die, welke wij met zekerheid kunnen opgeven, bepalen zich tot de bovenstaande. Het is echter te vreezen, dat deze storm nog meer ongelukken zal te weeg gebragt hebben, daar het scheepsvolk der hierboven vermelde schepen nog meer vaartuigen in zee gezien heeft, van welke men niet kon verwachten dat zij den storm zoude kunnen uithouden. Al de oevers zijn vier mijlen in den omtrek met de overblijfselen der ongelukkige schepen bedekt. Gedurende de hevigheid van den wind zijn twee nieuwe huizen te South Shore, nabij Blackpool omvergerukt. De verwoesting in de tuinen is ontzettend, en de omstreken zijn onder water, terwijl de regen bij volkomen waterstroomen nederviel.

De tegenwoordigheid der Polen te Parijs was voor de gaauwdieven eene al te dramatische stof, dan dat zij dezelve onbearbeid zouden gelaten hebben. In een kort tijdverloop waren vele ingezetenen in den omtrek van Parijs het slagtoffer van soortgelijke bedriegerijen als de volgende:

»Een reizend Koopman meldt zich bij eenen Wijnhandelaar aan, om te vernemen waar hij het best en veiligst zijne goederen zonde kunnen bergen, tot dat hij in de omgelegen plaatsen zijne zaken zoude hebben afgedaan. Terwijl men bezig is elkander hierover te onderhouden, treedt er een Pool binnen, die zich over zijn ongelukkig lot beklaagt. De voorgewende reizende Koopman biedt hem eenige ondersteuning aan, die evenwel door den Pool wordt afgewezen, terwijl hij te kennen geeft, dat hij zich nog in het bezit bevindt van een kleinood, het laatste wat hem is overgebleven, en hetwelk hij tot geld wenscht te maken, om naar Belgie te trekken, waar hij hoopt in krijgsdienst te zullen kunnen treden. De vreemde Koopman onderzoekt het juweel, en schat hetzelve op 30000 francs, doch kan, voor het oogenblik, den Pool slechts een hand vol goud aanbieden, welke door dezen wordt geweigerd, wijl zijn kleinood oneindig meer waard is. Eindelijk wendt de reiziger zich aan den Wijnhandelaar, met verzoek hem vijf of zes duizend francs te leenen. De goede man laat zich vangen en komt op toezegging eener winst van honderd daalders, met eene som van 4000 francs in geld en banknooten voor den dag, die de Pool naar zich neemt en daarentegen, met tranen in de oogen, zijn laatste kleinood afstaat. De beide gaauwdieven verwijderen zich daarop de een na den ander en de eerlijke burger behoudt het kleinood in bewaring, hetwelk gewis door geen van beiden ingelost zal worden, wijl het hoogstens 3 fr. waard is.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.